

U S N E S E N Í

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 9.9.2008 v trestní věci obžalovaného L. Š., nar. v , trvale bytem , **t a k t o :**

K odvolání obžalovaného L. Š., **zrušuje se** podle § 257 odst.1 písm.c) trestního řádu rozsudek Okresního soudu v Tachově ze dne 2.6.2008, č.j. 2 T 184/2007-362 v celém rozsahu a podle § 223a odst.1 trestního řádu per analogiam se podmíněně zastavuje z důvodu uvedeného v § 307 odst.1 trestního řádu trestní stíhání obžalovaného L. Š. pro skutek, že dne 1.8.2007 kolem 5.00 hodin na silnici II. třídy č. 605 v 90,005 km v katastru obce Sulislav, okr. Tachov, ve směru od Stříbra na Plzeň, v rozporu s ustanovením § 4 písm.a) a § 11 odst.2 zákona č. 361/2000 Sb. o provozu na pozemních komunikacích v platném znění, řídil služební vozidlo Škoda Fabia combi, reg. zn. , kdy se plně nevěnoval řízení vozidla a vjel do pravého příkopu, kde narazil přední částí vozidla do betonového můstku, přičemž spolujezdec na předním sedadle nstržm. J. V., nar. , utrpěl mnohočetná zranění, kdy v důsledku akutní dechové nedostatečnosti při rozlámání kostry hrudníku na místě zemřel, spolujezdec nstržm. R. Š., nar. , utrpěl vykloubení kyčelního kloubu vlevo, zlomení středního úseku pravé kosti pažní s posunem kostních úlomků, pohmoždění hlavy v oblasti pravého oka a pohmoždění obou bérců s hospitalizací ve Fakultní nemocnici Plzeň, Klinice ortopedie a traumatologie pohybového ústrojí, kde se podrobil operačnímu zákroku, a následnou hospitalizací v Nemocnici Privamed na rehabilitačním oddělení, s vystavením pracovní neschopnosti, která nebyla dosud ukončena, a spolujezdec nstržm. K. K., nar. , utrpěl otřes mozku lehkého stupně, oděrky v obličeji, zhmoždění hrudníku, střeny břišní, levého zápěstí a ruky a pravého kolenního kloubu, podvrtnutí pravého hlezenního kloubu a oděrky pravé nohy s dvoudenní hospitalizací ve Fakultní nemocnici Plzeň, Chirurgické klinice s následným propuštěním do domácího léčení, přičemž zdravotní potíže související s dopravní nehodou přetrvávaly po dobu 4 – 5 týdnů, tedy měl jinému z nedbalosti způsobit těžkou újmu na zdraví a smrt a tento čin spáchat proto, že porušil důležitou povinnost uloženou mu podle zákona, čímž měl spáchat trestný čin ublížení na zdraví dle § 224 odst.1, 2 tr.zák.

Podle § 307 odst.2 trestního řádu se stanoví zkušební doba na **jeden (1) rok**.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Tachově byl obžalovaný uznán vinným trestným činem ublížení na zdraví dle § 224 odst.1, 2 tr.zák., jehož se měl dopustit způsobem popsáným ve výroku tohoto usnesení. Za to byl odsouzen podle § 224 odst.2 tr.zák. k trestu odnětí svobody v trvání devíti měsíců, jehož výkon byl podle § 58 odst.1 a § 59 odst.1 tr.zák. podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání jednoho roku. Podle § 228 odst.1 tr.ř. mu byla uložena povinnost zaplatit na náhradu škody České republice – Ministerstvu vnitra, Správě Západočeského kraje se sídlem v Plzni, Nádražní 2, částku 119.956,- Kč. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, které odůvodnil prostřednictvím svého

obhájce. Uvedl, že odvolání směřuje proti způsobu, který okresní soud zvolil pro vyřízení předmětné věci. Podle jeho názoru byly splněny všechny podmínky pro to, aby v dané věci bylo využito podmíněného zastavení trestního stíhání ve smyslu § 307 tr.ř. Obžalovaný toto navrhol a souhlasil s tímto postupem již při seznámení s výsledky vyšetřování v přípravném řízení, svůj návrh opakoval i v hlavním líčení po podání obžaloby. Poukazuje i na závěr soudu prvního stupně, že obžalovaný splňuje podmínky pro rozhodnutí ve smyslu § 307 tr.ř. Poukazuje na své doznání v této věci, na svoji snahu učinit veškerá potřebná opatření směřující k tomu, aby se dohodl s poškozeným na úhradě škody způsobené jeho jednáním. Škodu také začal dobrovolně a iniciativně splácet, ve splátkách 2.000,- Kč měsíčně, a to přesto, že doposud nedošlo k dohodě o uznání dluhu a úhradě škody. Má zato, že již samotné zahájení trestního stíhání, podání obžaloby, účast při hlavním líčení a zejména intenzivní a citelné vnímání způsobených následků jsou nepochybně pro obžalovaného takovým trestem, který v jeho případě dostatečným způsobem splnil účel trestního řízení. Navrhuje proto, aby Krajský soud v Plzni zrušil napadený rozsudek soudu první instance a následně trestní řízení ve smyslu § 307 tr.ř. podmíněně zastavil.

Krajský soud z podnětu podaného odvolání přezkoumal podle § 254 odst.1 tr.ř. zákonnost a odůvodněnost výroků rozsudku napadených odvoláním i správnost postupu řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

Předně je třeba konstatovat, že Krajský soud v Plzni rozhoduje v této věci již podruhé, zaměřil se proto na přezkoumání napadeného rozsudku v tom smyslu, zda okresní soud napravil vady vytýkané mu předchozím rozhodnutím krajského soudu a zda splnil pokyny mu v tomto rozhodnutí uložené. Dospěl k závěru, že tentokrát již okresní soud v odůvodnění napadeného rozsudku podrobně zdůvodnil, z jakých důvodů nepřistoupil k použití odklonu a podmíněnému zastavení trestního stíhání obžalovaného, krajský soud se však s jeho závěry v tomto smyslu neztotožnil a proto napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl znovu.

Krajský soud stejně jako soud okresní dospěl k závěru, že v případě obžalovaného jsou splněny všechny podmínky uvedené v § 307 odst.1 tr.ř. pro to, aby trestní stíhání obžalovaného bylo možno podmíněně zastavit. Horní hranice trestného činu dle § 224 odst.1, 2 tr.zák. nepřevyšuje pět let, obžalovaný se k trestné činnosti plně doznal, souhlasil s podmíněným zastavením trestního stíhání, respektive tento postup sám navrhl, a projevil nadstandardní snahu uhradit způsobenou škodu. Formální podmínky pro postup dle § 307 tr.ř. jsou proto rozhodně dány, a použití tohoto institutu nevylučuje ani osoba obžalovaného, který nebyl nikdy soudně trestán, a požívá velmi dobré pověsti, jak v místě bydliště, tak i v zaměstnání. Konečně oproti okresnímu soudu má krajský soud zato, že použití citovaného ustanovení nevylučují ani okolnosti případu. Okresní soud vychází z toho, že následek jednání obžalovaného, tedy smrt jedné osoby a těžká újma dalších osob je takovou okolností případu, která neumožňuje použití institutu podmíněného zastavení. Krajský soud však má zato, že tento následek, byť tragický a neodčinitelný, je pouze jednou z těchto okolností případu, a nelze k němu přihlížet izolovaně. Jsou zde i další okolnosti, které bylo nutno hodnotit, a sice že ze strany obžalovaného nešlo o hrubé porušení povinností uložených mu v zákoně, šlo o krátkodobé selhání organismu, v důsledku kterého došlo k tragické dopravní nehodě. Obžalovaný se ke svému jednání plně doznal, nesnažil se nijak snížit svoji vinu a v rámci svých možností se snažil snížit následky svého jednání finanční výpomocí poškozeným. Tyto okolnosti a zejména osoba obžalovaného vedou krajský soud k závěru, že je možno trestní stíhání obžalovaného podmíněně zastavit a že tento postup bude dostačující. Proto bylo

rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto usnesení, zkušební doba podmíněného zastavení byla stanovena v polovině zákonné sazby, tj. v trvání jednoho roku.

Poučení: I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Plzni 09.09.2008

JUDr. Jiří Šilhavý, v. r.
předseda senátu

Vypracovala: JUDr. Alice Bártová, v. r.

Za správnost: Jana Poláková